

Sygn. akt: II Cz 42/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Bogumił Goraj

Sędziowie : SO Aurelia Pietrzak

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) w W.

przeciwko: **Z. B.**

o: **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I C 4526/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt: II Cz 42/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie z powództwa (...) w W. przeciwko Z. B. o zapłatę, odrzucił apelację pozwanego.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 16 lipca 2014 r. zapadł wyrok w sprawie, od którego pozwany wywiódł apelację w dniu 22 sierpnia 2014 r. Jego wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem został prawomocnie odrzucony jako spóźniony. Na wniosek pozwanego doręczono mu natomiast odpis wyroku.

Następnie Sąd przytoczył treść art. 369 k.p.c., po czym stwierdził, że w okolicznościach niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę, że pozwany był obecny przy ogłoszeniu wyroku i został należycie pouczony, termin do wniesienia apelacji winien być liczony jako trzytygodniowy, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku. Zatem upłynął on z dniem 6 sierpnia 2014 r.

W związku z powyższym, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c., Sąd odrzucił apelację, jako wniesioną po terminie.

Zażalenie na postanowienie złożył pozwany zarzucając Sądowi pierwszej instancji naruszenie art. 369 §2 i 3 k.p.c. i jednocześnie wnosząc o uchylenie tego orzeczenia. W uzasadnieniu pozwany podał, że nie został prawidłowo pouczony o sposobie i terminie wniesienia apelacji od wyroku z dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Sądu pierwszej instancji, że pozwany złożył apelację w sprawie po upływie terminu przewidzianego w art. 369 §2 k.p.c., który stanowi, że jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia, co skutkowało jej odrzuceniem zgodnie z art. 370 k.p.c.

Wskazać należy, że termin do wniesienia środka zaskarżenia, przewidziany wyżej przytoczonym przepisem, który wyznacza jego początek, jak i koniec, jest terminem ustawowym, co oznacza, że nie może on być skrócony ani wydłużony na podstawie decyzji organu procesowego lub w drodze czynności strony. Wniesienie apelacji w tym terminie, w sytuacji braku skutecznego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wraz z jego odpisem, stanowi jedno z istotnych wymagań prawnych, które muszą być dochowane, aby apelacja wywołała przewidziany w niej prawny skutek. Jeżeli natomiast apelacja zostanie wniesiona z uchybieniem terminu, zarówno tego przewidzianego w §1 jak i w §2 art. 369 k.p.c., to wówczas czynność ta nie wywołuje żadnego skutku. Wniosek taki wypływa z treści art. 167 k.p.c., który stanowi, że czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna.

Analizując całokształt okoliczności sprawy nie ma podstaw do przyjęcia, że Sąd pierwszej instancji błędnie pouczył pozwanego o sposobie i terminie wniesienia apelacji po wydaniu wyroku w sprawie, na ogłoszeniu którego pozwany był obecny. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jasno zresztą wskazał, że należycie pouczył pozwanego o przysługującym mu środku odwoławczym. Jednakże nawet gdyby istniały w tym zakresie wątpliwości, to wskazać należy, że niepouczenie albo błędne pouczenie strony działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia nie ma wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia tego środka (uchwała Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22.11.2011 r., III CZP 38/11, OSNC 2012, nr 5, oz. 56). Sytuacja taka może jedynie uzasadniać wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, nie może jednak skutkować uznaniem, że w razie nieterminowego jej wywiedzenia, czynność ta rodzi skutki prawne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.